

РЕШЕНИЕ

№ 6677

гр. София, 15.11.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **9296** по описа за **2017** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба от Началника на Гранично полицейско управление С. при РДГП Аерогари при ГД „Гранична полиция” МВР срещу Решение от 22.05.2017г., постановено по НАХД №781/2017г. на СРС.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП при следните съображения:

Сочи, че било безспорно установено, че при извършване на гранични проверки на влизане в Република Б. на пътник, превозен от авиокомпания [фирма], който е превозвач по смисъла на §1, т.11 от ДР на ЗЧРБ, превозвачът, като е бил длъжен да провери документите за пътуване преди да извърши услугата по превозване на лицето А. К. I. А. М. , [дата на раждане] с египетско гражданство, е следвало да установи наличието на валиден документ за пътуване при превозване на пътника по линията И. – В., с което е нарушил чл. 20, ал.1, т.1 във връзка с чл. 19, ал.1, т. 1 от ЗЧРБ.

Неправилно било прието от съда, че Турските авиолинии са търговско представителство и по тази причина не притежава правосубектност за ангажиране на отговорността му.

Сочи, че съгласно §1, т.11 „превозвач” е физическо или юридическо лице, което съгласно националното си законодателство има право да извършва превоз по въздух,

по суша или по вода с транспортно средство, предвидено за това. Счита, че безспорно дружеството притежава качествата на превозвач по посочения текст. Сочи , че дружеството е акционерно дружество, регистрирано е в Търговската палата в И. под №75184 и поради това, като превозвач е длъжен да спазва разпоредбите на ЗЧРБ вкл. на чл. 20, ал.1, т.1.

Сочи, че търговското представителство не следва се разглежда самостоятелно извън чуждестранното лице, което представлява и същото не представлява нов и различен правен субект, като то действа от чуждо име и за чужда сметка. Съгласно §1, т. 5 от ДР на ДОПК, търговското представителство, регистрирано в страната е с място на стопанска дейност в същата и е данъчно задължено лице по ЗКПО. Соци, че отделно от това, клонът на чуждестранното лице е приравнен на ЮЛ , тъй като подлежи на вписване в ТР, води самостоятелни счетоводни книги и т.н. Цитира съдебна практика. Моли за отмяна на решението и за потвърждаване на НП.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от ЮРК М., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът се представлява от адв. С., която оспорва жалбата и представя подробни писмени бележки.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ, като се запозна със становищата на страните, представените по делото доказателства и въз основа на закона, намира следното:

Касационната жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от правнолегитимирано лице.

Същата се явява неоснователна, при съобразяване на следното:

За да се произнесе, СРС е установил следното:

[фирма] е чуждестранно акционерно дружество, регистрирано в [населено място], Турция, с рег. №75184/014968 с начало на дейността си 30.01.1960г. За нуждите на своята дейност то регистрира на територията на Република Б. търговско представителство с наименование „Турски авиолинии – Т. Х. Й.“, регистрирано в ТР на Българската търговско-промишлена палата под № [ЕГН]/11.12.1997г. ЕИК[ЕИК]. Представителството е неюридическо лице без право на стопанска дейност. Чуждестранното дружество развива на територията на страната дейност с предмет, включващ право на пътници и товари. В качеството си на превозвач на 08.08.2016г. дружеството Т. А. с правна форма акционерно дружество , регистрирано в И., извършило услуга по превозване с полет №ТК1027, пристигащ от [населено място] в [населено място] на лицето А. К. I. А. М. , [дата на раждане] – египетски гражданин. След пристигането на лицето на Аерогара С. на 07.08.2016г. около 09.30 часа, същият преминал през паспортно-визов контрол за влизане в Република Б.. При проверка било констатирано, че превозвачът като изпълнител на полета при издаване на превозни документи – билет и бордна карта -не е изпълнил задължението си за проверка преди това за наличие на валидна българска или шенгенска виза или разрешително за пребиваване. При така установеното е съставен АУАН от 03.11.2016г. в присъствието на представител на представителството на „Турски авиолинии Т. Х. Й.“, в който са възпроизведени обстоятелствата от проверката, като е повдигнато обвинение за нарушение на чл. 20, ал.1 т. 1 вр. с чл. 19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. Въз основа на този акт е издадено и оспореното НП № 122 от 27.12.2016г., с което търговско представителство на „Турски авиолинии Т. Х. Й.“ е санкционирано с имуществена санкция в размер на 2000 лева.

При така установеното по фактите от правна страна съдът приел, че са налице достатъчно съществени нарушения в процедурата по установяване и повдигане на обвинението, които са нарушили правото на защита на уличеното лице до степен на опорочаване на производството.

На първо място съдът приел, че е налице нарушаване на правото на защита на уличеното лице, с оглед неосигуряване на преводач при изготвяне и връчване както на АУАН, така и на НП. Не е спорно, че присъствалите лица от името на представителството са турски граждани, които работят към него. Същото и съобразно с разпоредбата на чл. 21 от НПК съдът приел като абсолютно нарушение на процедурата.

На следващо място съдът отчел, че търговското представителство не представлява самостоятелен правен субект и юридическо лице, поради което неправилно е ангажирана неговата отговорност, а това е следвало да стане по отношение на регистрираното чуждестранно юридическо лице [фирма]. Този извод се налагал и при прочит на дефиницията за превозвач, ситуирана в §1, т.11 от ДР на ЗЧРБ, която определя като такъв физическо или юридическо лице с право според националното си законодателство да извършва превоз по суша, по въздух или по вода с транспортно средство, предназначена за осъществяване на такава дейност. От доказателствата по делото (решение за вписване на Б. и сертификат) се установява, че "Турски авиолинии – Т. Х. Й.", вписано при БТПП под № 47333 с ЕИК[ЕИК], е търговско представителство на чуждестранното дружество [фирма], регистрирано в И., Турция. Търговско представителство "Турски авиолинии – Т. Х. Й." е вписано в единния регистър при БТПП и не представлява юридическо лице, поради което и не може да действа самостоятелно. Чуждестранни лица, които имат право да извършват търговска дейност по националното си законодателство, могат да откриват в страната търговски представителства, които трябва да бъдат регистрирани в Българската търговско-промишлена палата. Изрично е подчертано, че представителствата по ал. 1 не са юридически лица и не могат да извършват стопанска дейност.

Законът не предвиждал възможност да се налагат санкции на звена, отдели, дирекции, представителства и други неюридически лица /извън ЕТ/. Административнонаказващият орган е следвало да оцени спецификата при извършване на дейността от превозвача и възприемайки, че е допуснато нарушение на да ангажира отговорността на чуждестранното юридическо лице. Като не е сторил това, административнонаказващият орган неправилно е приложил материалния закон, което се явява поредното самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Изложените мотиви се споделят напълно от настоящата инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

Съдът споделя и двата решаващи извода на СРС относно наличието на процесуални пропуски, които са самостоятелни основания за отмяна на НП и препятстват извършването на проверка по същество на законосъобразността му.

Не е спорно задължението на органа при повдигане на обвинение да осигури пълна възможност на уличеното лице за запознаване в всички факти и обстоятелства, които го касаят, с оглед организиране на правото му на защита. Доказано е и не се спори по делото, вкл. няма такъв наведен довод с касационната жалба, че такова право е осигурено на представителите на привлеченото лице, посредством назначаване на преводач, доколкото няма спор, че същите са турски граждани. Споделя се извода на

съда за нарушение по чл.21 от НПК , както и ирелевантността на статута на лицата за пребиваването им в Република Б.. Такава предпоставка не е издигната от процесуалния закон, който изисква единствено гаранция за осигуряване на пълноправно участие на уличеното лице в производството, което означава, че достатъчно основание за назначаване на преводач е установеното, че не владее български език.

Споделя се и второто основание, посочено от съда като предпоставка за отмяна на НП. В случая превозвачът по смисъла на §1, т.11 от ДР на ЗЧРБ е [фирма], чиято отговорност е следвало да бъде ангажирана при съмнение за установено нарушение от същия. Реализирането на правото на това дружество да регистрира на територията на Република Б. свое търговско представителство по реда на чл. 24, ал.1 и ал.2 от Закона за насърчаване на чуждестранните инвестиции, на първо място не означава , че е налице годин правен субект за нуждите на реализиране на административнонаказателна отговорност, предвид изричното записване, че същото не представлява юридическо лице и не извършва стопанска дейност. Регистрирането му е по преценка на чуждестранното дружество, което извършена стопанската дейност и което е „превозвач” по смисъла на закона и е с други вътрешностопански цели, които не са предмет на производството. Аргументите в касационната жалба досежно данъчната регистрация на търговските представителства не обосновава извода за наличие на юридическо лице, а е предвидено за нуждите на данъчното облагане. Недопустимо е прилагане на норми по аналогия в хода на наказателни производство, каквото представлява и настоящето.

По изложените съображения, жалбата се явява неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Волен от горното и на основание чл. 221 от АПК, АССГ, седми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.05.2017г., постановено по НАХД №781/2017г. на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: